MODERNISMEN I

SURAHAMMARS KOMMUN

Kommunberättelsen ger i text och bild exempel på vad som hänt i kommunen under modernismen. I tid rör vi oss från 1930-talet, då funktionalismen slog igenom i Sverige till och med 1970-talet och de stora bostadsprogrammen. Kommunberättelsen lyfter fram intressanta byggnader och bebyggelsemiljöer från modern tid och vill inspirera till vidare upptäcktsfärder i kommunens och länets moderna historia och kulturarv.

EN BETYDANDE STÅL- OCH PLÅTTILLVERKNING FANNS I SURAHAMMAR

Sura-
hammar

Surahammars kommun är belägen i mitt i Västmanlands län. Bruksorterna i kommunen har historiskt haft ett strategiskt läge i Kolbäcksåns dalgång, vilket varit av stor betydelse för utvecklingen av deras framgångsrika industrier. Surahammars bruk har haft stor betydelse för bebyggelseutvecklingen i Surahammars tätort, inte minst genom sitt ambitiösa bostadsbyggande. Egnahemsområdet Skogslund som uppläts av bruket växte snabbt och utvecklades till att bli Surahammars centrum. Där byggdes på 1950-talet ett av länets arkitektoniskt mest intressanta kommunalhus.

Strax därefter byggdes ett bostadshöghus som samtidigt var ortens nya vattentorn. Byggnaderna står idag som landmärken och symboler för det svenska välfärdssamhället. I bruksorterna Ramnäs och Virsbo byggdes flerbostadshus och helt nya villaområden.

KOMMUN 1964

Surahammars kommun bildades 1964 genom sammanslagning av Surahammars och Ramnäs kommuner. De utgjorde båda inför sammanslagningen egna landskommuner. Från Surahammars kommun överfördes Västervåla till Fagersta 1967.

STRATEGISKT LÄGE

Surahammars läge invid Kolbäcksån och Strömsholms kanal, som invigdes 1795, har haft stor betydelse för kommunens industrier. Transportmöjligheterna förbättrades avsevärt av järnvägslinjerna som drogs fram genom Kolbäcksåns dalgång under senare delen av 1800-talet. Även vägförbindelserna har fått sin sträckning längs med dalgången. Av stor vikt var anläggandet av riksväg 65 (numera 66) på 1960-talet, den så kallade ”industrileden”.

JÄRNBRUKEN ÄR GRUNDEN TILL KOMMUNENS FRAMGÅNGSRIKA INDUSTRIER

Järnbruken i Virsbo, Ramnäs och Surahammar har traditioner flera hundra år bakåt i tiden. Surahammars bruk köptes upp 1916 av ASEA i Västerås. Huvuddelen av brukets anläggningar var koncentrerade till järnverket i Surahammar, där det fanns en tidig tillverkning av järnvägsmateriel och betydande stål- och plåttillverkning. ASEA hade vid Surahammars bruk kontroll över hela produktionskedjan. Järnmalmen bröts i bolagets egna gruvor, Bondgruvan och Kallmora, i malmfältet i Norberg. Råvaran, tackjärnet, framställdes i bolagets egna ugnar i Spännarhyttan.

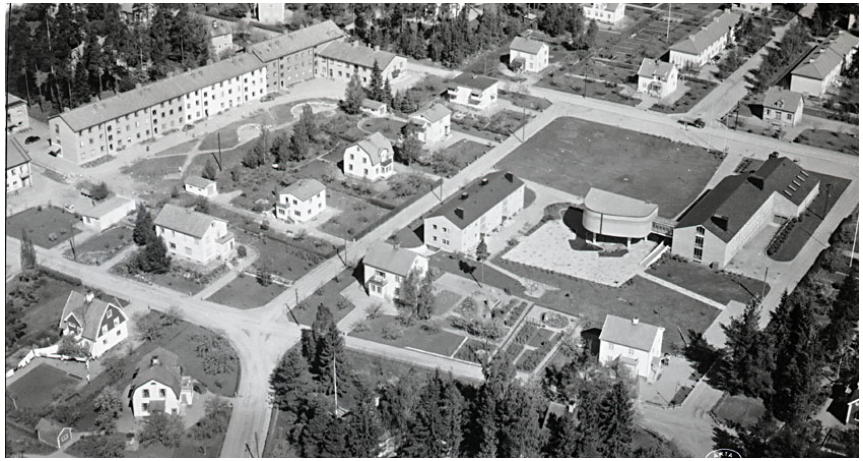

Surahammars centrum med kommunhuset. Flygfoto från 1955.

KAPPOR FRÅN KONFEKTIONSFABRIKEN

En viktig arbetsplats i Surahammar var konfektionsfabriken AB Dihnakläder, som grundades 1948. År 1950 ombildades företaget med namnet AB Bevell, ett dotterbolag till en knappfabrik i Stockholm. Konfektionsfabriken etablerades i Surahammar just på grund av den goda tillgången på kvinnlig arbetskraft. Till en början inriktades produktionen på byxor men fabriken övergick till att specialisera sig på flickkappor. På 1950- och 60-talen var syfabriken ett blomstrande företag som sysselsatte över 100 personer. Ibland togs tillfällig arbetskraft in, bland annat från närbelägna Hallstahammar. Fabriken drevs fram till 1972.

GYLLENE HJULET

Restaurangen Gyllene Hjulet byggdes 1948–49 på bruksområdet och var den nya arbetarmässen i Surahammar. I första hand var det tänkt att ogifta anställda skulle äta här, men restaurangen var också tillgänglig för allmänheten. Dessutom fanns en avdelning för slutna sällskap i klubbrum och festsal i övervåningen. Själva restaurangrörelsen drevs av Surahammars konsumtionsförening. Byggnaden försågs invändigt med målningar av konstnären Nils Aron Berge.

MÅNGA BADPLATSER

Bruket och kommunen anlade 1931 ett friluftsbad vid Magsjön strax norr om Surahammars tätort. Där fanns lekanordningar för barnen och servering. Ännu en badplats fanns vid Södra Lisjön väster om Surahammar, kallad Dalbacken eller Vackra Hagen. Simbryggor fanns även i Kolbäcksån intill Strandgården. 1970 byggdes Ekängsbadet på Ekängsområdet som bruket överlät till kommunen, förutsatt att det användes som idrotts- och friluftsområde.

SKOGSLUND – EGNAHEMSOMRÅDET SOM BLEV CENTRUM

Egnahemsområdet Skogslund kom att bli kärnan i Surahammars samhälle. Dit lokaliserades de flesta byggnaderna för den statliga och kommunala administrationen. Där etablerades också de flesta och största av ortens affärer.

Centrum i Surahammar började ta form på 1950-talet. Köpmangatan sträckte sig rakt genom samhället från före detta Folkets park och fram till den plats där det nya vattentornet byggdes 1956. Den kommunala bebyggelsen i centrala Surahammar bestod vid mitten av 1950-talet av bland annat polishus, pensionärshem, kommunalhuset, Skogslundsskolan och vattentornet.

Surahammars centrum. Flygfoto från 1965.

Bostads- och affärshus invid Köpmangatan.

Kommunhuset med sessionssal och vattenspegel närmast.

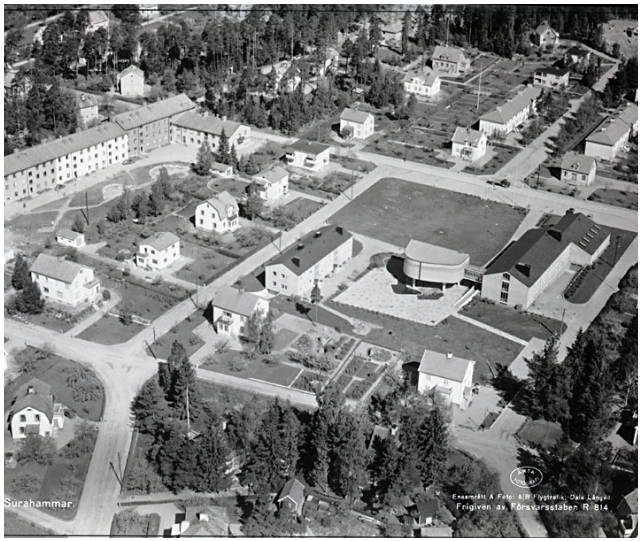

Surahammars centrum med kommunhuset. Flygfoto från 1955.

Vattentornet i Surahammar. Foto i Västmanlands läns museums arkiv.

NYTT KOMMUNALHUS OCH BIBLIOTEK

Fram till 1946 sköttes det kommunala förvaltningsarbetet från brukskontoret. Men det året beslutade kommunen att inrätta ett särskilt kommunalkontor. Kommunalhuset uppfördes 1953 efter ritningar av Eskil Sundahl, chefsarkitekt på Kooperativa förbundets arkitektkontor i Stockholm. Sundahl tog samtidigt egna uppdrag utanför kontoret och ett sådant var Surahammars kommunalhus och bibliotek.

Byggnaden blev mycket omskriven i sin samtid för sin ovanliga arkitektur. Signaturen A. E. gav det nya kommun- och bibliotekshuset lysande recensioner i *Vestmanlands läns tidning* 1953:

> ”Där storindustrin mal sina kvarnar går det framåt. Såg på Surahammar härom dagen. Det har alltid varit en stilig och städad ort även i blygsamhetens dagar. Nu håller orten på att stora till sig. Det nya stads- nej kommunalhuset är en äkta arkitektglädje. /…/ Jag tyckte, att hela huset var av världsmått. Hur kan ett samhälle ekonomiskt orka med en sådan manifestation? Man har byggt med framtidsblick.”

Förutom lokaler för den kommunala verksamheten inrymde byggnaden bostad och mottagningsrum för distriktssköterska, socialvårdsbyrå och sjukkassa, allt fördelat på två byggnadskroppar. Torget vid kommunalhuset utformades av trädgårdsarkitekterna Walter Bauer och Eric Anjou som hade kontor tillsammans på 1940- och 50-talen.

VATTENTORN SOM BOSTADSHUS

Surahammars nya vattentorn uppfördes 1956 mitt emot det nya kommunalhuset. Vattentornet mätte 40 meter på höjden och var utformat som ett bostadshöghus. Vattenreservoaren förlades högst upp huset, som också innehöll lokaler för yrkesskola, hotell och restaurang. Från husets krön bjöds på en vidsträckt utsikt över samhället.

Skogslundsskolan från 1940-talet. Foto i Västmanlands läns museums arkiv.

SKOGSLUNDSSKOLAN

Surahammars kommun var en av de kommuner som tidigt införde den nioåriga enhetsskolan. Ett av kommunens större skolbyggen var Skogslundsskolan. Den uppfördes på 1940-talet och utgjordes av två hus. Den större huvudbyggnaden skulle innehålla sju klassrum, frukostrum, slöjdsalar och bibliotek. Den mindre byggnaden skulle innehålla gymnastiksal och skolbadanläggning.

BARNOMSORG PÅ NATTEN

Kvinnor utgjorde också en del av industrins arbetskraft. De kvinnor som arbetade på Surahammars bruk återfanns främst på kontoret, men i slutet av 1940-talet och början av 1950-talet började de även att arbeta i produktionen. Behovet av barnomsorg uppstod redan då men först 1975 invigdes ortens första kommunala daghem. Som en av de första kommunerna i landet införde Surahammar barnomsorg på natten, ”nattis”.

EN MODERN TVÄTTINRÄTTNING UNDERLÄTTADE VARDAGEN

Surahammars tvättinrättning byggdes av bruket i början av 1940-talet för att ersätta de föråldrade tvättstugorna som dittills funnits att tillgå. Tvättinrättningen hade modern utrustning och var väl tilltagen i storlek. Den ägdes och förvaltades av bruket och var öppen för såväl arbetare som tjänstemän.

1940-TALETS KOMMUNALA LEKPLATSER

År 1948 kom kommunalnämnden i Surahammar med förslaget att anordna lekplatser i kvarteren Midgård och Göken på Skogslundsområdet. År 1950 anordnades lekplatser bland annat på Kapellgärdet och kvarteret Vråken. Kommunen tillsatte också en ordningsman för tillsyn av lekplatserna.

BRUKETS BOSTADSBYGGANDE

Surahammars bruks insatser för att åstadkomma bostäder åt kommunens växande befolkning blev mycket omfattande. Bruket hade två huvudlinjer när det gällde subventioner till bostadsbyggandet. Den ena var byggande av bostadshus för uthyrning, mestadels i flerfamiljshus, den andra var att på olika sätt understödja enskild byggnadsverksamhet, främst egnahem. År 1945 byggde bruksbolaget ett hyreshus i Skogslund. Huset inrymde åtta lägenheter om två rum och kök avsedda för yngre tjänstemän. Därefter fortsatte man med egen bostadsproduktion i betydande omfattning. Fram till 1950-talets början var Surahammars bruk helt dominerande när det gällde bostadsförsörjningen i kommunen och man ägde dessutom oftast marken.

BRUKETS EGEN BOSTADSFÖRMEDLING

Surahammars bruk hyrde ut lägenheter till sina anställda i mån av tillgång. När bostäder fördelades ut togs hänsyn till anställningstid, familjens storlek och vilken typ av arbete den anställde utförde.

Stjärnhus från 1950-talet i Skogslundsområdet.

UNGKARLSHEM FÖR OGIFT MANLIG PERSONAL

För sina anställda ogifta män byggde Surahammars bruk ungkarlshem. Den anställde fick ett eget sovrum och delade vardagsrum, pentry, tvättrum och toaletter med de andra boende. Hyran var låg och i denna ingick även sänglinne och städning.

EGET HEM PÅ SKOGSLUND

För att försöka avhjälpa bostadsbristen beslutade Surahammars bruk 1919 att upplåta byggnadstomter i ett planerat egnahemsområde öster om järnvägen, Skogslund. Initiativtagare till Skogslunds egnahemsområde var dåvarande bruksdisponenten Helge Silverstolpe och egnahemsfrågan skulle bli en viktig uppgift i den nye brukschefens arbete.

BRUKETS FÖRMÅNLIGA BIDRAG

Anställda på Surahammars bruk uppmuntrades att skaffa sig egnahem med förmånliga villkor. Egnahemsbyggaren fick köpa virke till husbygget av bruksbolaget till halva marknadspriset och dessutom ett lån som avskrevs efter 20 år om han ”oklanderligt tjänat bruksbolaget”. Vidare fick egnahemsbyggarna fram till 1942 hyresbidrag som kompensation för fördyrade kostnader jämfört med anställda som bodde i brukets hyresbostäder.

ALLA VILLE BYGGA

Redan från början uppstod en livlig byggnadsverksamhet på egnahemsområdet. De byggande var inte bara bruksanställda utan också andra personer som handlare och hantverkare. Redan i början av 1930-talet hade den först planlagda delen av egnahemsområdet blivit fullbyggd. Surahammars bruk upplät då mer mark. I mitten av 1940-talet ökade byggnadsverksamheten och hustyperna blev större. Ofta byggde man med en extra lägenhet som kunde hyras ut.

Flerbostadshus i Skogslundsområdet.

ÅR 1940 BÖRJADE BOSTADSRÄTTSHUS ATT UPPFÖRAS INOM EGNAHEMSOMRÅDET

INTE BARA ENFAMILJSHUS

Vid sidan av egnahemsvillorna började större hustyper att framträda på Skogslundsområdet. Det första radhuset uppfördes 1939 och snart följde mindre flerbostadshus byggda av bostadsrättsföreningar. Senare följde också lite större hyreshus i olika former, däribland några stjärnhus.

BOSTADSRÄTTSFÖRENINGAR

År 1940 började bostadsrättshus att uppföras inom egnahemsområdet Skogslund. Bland de första att byggas 1940 var tre föreningshus i kvarteret Tjädern. Dessa innehöll 50 lägenheter om 2 rum och kök. Därefter följde likadana hus bland annat i kvarteren Björnen, Orren, Örnen, Ripan och Gladan. Lägenhetsinnehavarna ägde sin bostad och var skyldig att vara medlem i den bostadsrättsförening som ägde fastigheten. Även denna byggnadsverksamhet understöddes av bruket i ungefär samma utsträckning som egnahemsbyggandet. Bruksanställda fick räntefria lån som avskrevs efter ett visst antal år.

BARNRIKEHUS

I slutet av 1930-talet beslutade kommunen att medverka vid uppförandet av åtta enfamiljshus för barnrika familjer. Bruket ville också bidra när anställda med många barn skulle bygga hus. Detta resulterade i att det i slutet av 1940-talet fanns 22 barnrikehus i enfamiljshusform i Surahammar.

SKOGSLUND DETALJPLANERAS OCH EXPANDERAR

Den första byggnadsplanen över Surahammars brukssamhälle härrör från 1940, upprättad av länsarkitekten Edvard Lundqvist. I slutet av 1940-talet bodde cirka 3 000 personer i Skogslund. I området fanns då förutom egnahemshusen, offentliga byggnader, pensionärshem, barnrikehus. Det enda som då fattades var vattenledning. Under det sena 1940-talet och 50-talet uppfördes egnahem och andra bostadshus i andra områden. Man började bland annat bygga på Västsura ägor intill Strömsholmsvägen. Det största området var Borgåsen invid Skansen.

Bostadsstiftelsen Illern uppfördes på 1960-talet. Foto i Västmanlands läns museums arkiv.

Stiftelsen Släggans affärshus från tidigt 1950-tal. Foto i Västmanlands läns museums arkiv.

KOMMUNALA BOSTADSSTIFTELSEN SLÄGGAN

För att underlätta att få en bostad för de som inte var anställda på bruket bildades den kommunala bostadsstiftelsen Släggan, senare ombildad till aktiebolaget Surahammars förvaltnings AB.

Det första huset som stiftelsen byggde 1952 var ett affärshus i korsningen Köpmangatan och Hjulmakarvägen. Bostadsstiftelsen hade sin stora utbyggnadsperiod under 1960-talet.

FLERBOSTADSHUS PÅ NYBYGGET

Stora bostadsbyggnadsprogram initierades i Sverige på 1960- och 70-talen. Såväl flerbostadshus som villabebyggelse växte fram i snabb takt.

I Surahammars tätort uppförde kommunen på 1960-talet området Nybygget med 585 lägenheter för att tillgodose brukets förväntade personalökning. Dessvärre uteblev den förmodade ökningen av arbetskraftsbehovet och 1970 stod 50 av dessa lägenheter tomma.

1960- OCH 70-TALETS VILLABYGGANDE

På kommunens initiativ byggdes i slutet av 1960-talet och på 1970-talet stora småhusområden. Omfattande villabebyggelse tillkom i Surahammars tätort under en ganska intensiv nybyggnadsperiod. Villabebyggelse växte då fram ibland annat Dalskogen, Stavtorp och Källbergsområdet.

RAMNÄS

Ramnäs är en bruksort med anor från slutet av 1500-talet, belägen vid Kolbäcksån norr om Surahammars tätort. Ramnäs var en egen landskommun fram till kommunreformen 1952, då den utökades med Västervåla landskommun. En större förändring kom 1964 då Ramnäs slogs samman med Surahammar och bildade Surahammars kommun.

KÄTTINGTILLVERKNING VID RAMNÄS BRUK

I mitten av 1800-talet blev kättingtillverkning Ramnäs bruks specialitet. Klenkätting och ankarkätting tillverkades här från 1870-talets slut och produktionen fortgår ännu.

DISKBÄNKAR TILL HELA VÄRLDEN

Produktionen av diskbänkar vid Ramnäs rostfria startade på 1930-talet. Efterfrågan var stor och man producerade 5 000 diskbänkar per år, varav många gick på export. Standarddiskbänkarna tillverkades i ett tiotal olika storlekar i rostfritt från Fagersta eller Avesta bruk. De korrugerade diskbänkarna var efterfrågade av ”husmödrar på kontinenten”.

Disbänkstillverkningen utgjorde på 1960-talet en tredjedel av den samlade produktionen på Ramnäs bruk. 75 anställda tillverkade 80 000 diskbänkar per år, varav hälften gick på export.

FLERBOSTADSHUS PÅ 1950-TALET

Centrala Ramnäs hade en småskalig karaktär fram till mitten av 1950-talet, då Ramnäs centrum utökades med flerbostadshusbebyggelse. I *Vestmanlands läns tidning* kunde man 1956 läsa att ”Vinkeln” och ”Haken”, var under uppförande, ett bostadsområde med ett torg som skulle ge Ramnäs ”ett helt nytt ansikte”.

GUNNAR STRÄNG INVIGDE STUDIEHEMMET

ABF i Ramnäs inrättade 1955 ett studiehem i det som tidigare varit epidemisjukhus men som aldrig behövde tas i bruk. Studiehemmet utsmyckades med Edmund Bades konstverk i mosaik, Spansk dans. Studiehemmet invigdes av den samma år tillträdde finansministern Gunnar Sträng. I sitt tal gav han en historisk tillbakablick på arbetarrörelsen och bildningsverksamheten inom ABF, som han kallade folkets fortsättningsskola.

Flerbostadshus i Åsenområdet i Ramnäs.

Egnahemsbebyggelse i Åliden i Ramnäs.

Egnahemsbebyggelse i Åliden i Ramnäs. Flygfoto från 1958.

Virsbo bruk moderniserades och tillbyggdes bland annat på 1930- och 40-talen.
Foto Anna Ahlberg, Västmanlands läns museum.

Parhus i Enebba i Virsbo.

Centralskolan i Virsbo. Foto i Västmanlands läns museums arkiv.

VIRSBO

Virsbo är en bruksort belägen norr om Ramnäs, vid Kolbäcksån. Ortens stora arbetsplats, Wirsbo bruk, grundades i början av 1600-talet och har sedan dess moderniserats ett flertal gånger, senast på 1930–40-talen med typiska funkisbyggnader. I mitten av 1900-talet var behovet av arbetskraft mycket stort och befolkningen ökade kraftigt. En betydande del av arbetskraften invandrade från Finland.

BIDRAG FRÅN BRUKET

Wirsbo bruk stöttade bostadsrättsföreningar genom att hjälpa sina anställda med lån till räntor och amorteringar. När det gällde egnahemsbebyggelsen subventionerade bruket denna genom att varje villabyggare fick ett lån som avskrevs efter ett visst antal år. Egnahemsområdena exploaterade bruket själva.

NYA HUS PÅ 1950-TALET

Det nya bostadsområdet Enebba byggdes invid Virsbosjön 1956. Här byggdes 24 villor längs en nyupptagen väg. Strax intill byggdes vid samma tid Virsbo skola. Enebbaområdet innebar en stor förändring i samhället Virsbo och likaså de flerbostadshus som kommunen byggde vid samma tid.

VIRSBO SKOLA

Virsbo skola byggdes i två etapper, 1953–54 och 1956–57. Arkitekt var Paulli Harder i Västerås, som ritat flera skolbyggnader, kommunalhus och bostadshus runt om i länet. Invid skolan byggdes också lärarbostäder.

FÖRSLAG PÅ FÖRDJUPNINGAR:

- En strategi eller ett program som omfattar kommunens moderna bebyggelsemiljöer.
- En pedagogisk strategi eller ett program för att lyfta fram modernismen i kommunen.
- Råd och riktlinjer för underhåll och ombyggnad av modernismens bebyggelse.
- Skogslunds egnahemsområde och Surahammars centrum.
- Surahammars kommunalhus.

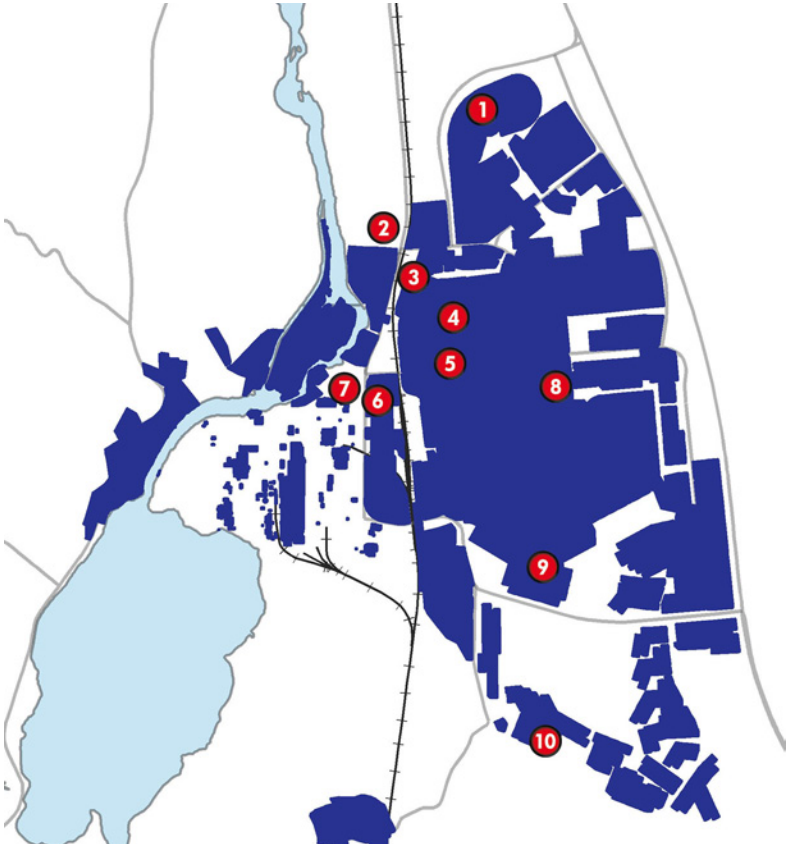

Copyright Lantmäteriet

1. Dalskogen
2. Ekängsbadet
3. Nybygget
4. Vattentorn och bostadshus
5. Kommunalhus och bibliotek
6. Restaurang Gyllene hjulet
7. Laboratoriet
8. Skogslundsskolan
9. Källbergsområdet
10. Stavstorp

KÄLLOR & LITTERATUR

Västmanlands läns museums arkiv.
Bygglovarkivet. Surahammars kommun.
Arkitekt- och ritningsregistret. Arkitekturmuseet. Stockholm.

"ABF inviger sitt nya studiehem i Ramnäs".
Vestmanlands läns tidning 1955–09–14.
Brunnström, Lisa. *Det svenska folkhemsbygget. Om Kooperativa förbundets arkitektkontor.* Stockholm 2004.
Darphin, Jean-Paul. *Avtryck av den industriella utvecklingen. En inventering i Västmanlands län 1998–1999.* Västerås 1999.
Elworth, Lennart. *Vad ni bör veta om Surahammars bruk*. Surahammar.
"Enebba-området i Virsbo" *Vestmanlands läns tidning.* 1956–10–04.
Hallström, Helena. "Historiska hus i Sura ska jämnas med marken". *Vestmanlands läns tidning* 1988–08–05.
Haraldsson, Lillian. "Nu ska hela rasket rivas. Den förfallna syfabriken i Surahammar försvinner efter 60 år". *Vestmanlands läns tidning* 2008–06–10.
"Livligt villabyggande på Skogslund". *Vestmanlands läns tidning* 1956–10–12.
"Moderna bostäder i Surahammar". *Vestmanlands läns tidning* 1956–10–19.
"Många tal vid invigningen av ABF:s nya studiehem i Ramnäs". *Vestmanlands läns tidning* 1955–10–17.
"Nyheter på bruksorter". *Vestmanlands läns tidning* 1953–08–22.
"Ramnäs centrum får ett nytt ansikte". *Vestmanlands läns tidning* 1956–10–05.
"Ramnäs rostfria debuterar. Diskbänkar till Garbo och andra vanliga dödliga". *Vestmanlands läns tidning* 1999–07–01. Artikel i repris från 1938–05–21.
Ryderås, Stig. "Kommuner i expansion och förändring". *Från brukssamhälle till bruk och samhälle. Surahammars kommun 1950–2000.* Surahammar 2002.
Surahammar. Ett järnbruk med månghundraåriga anor. Presentation i ord och bild av Surahammars bruks aktiebolag och dess produktion. Stockholm 1950.
"Surahammars nya vattentorn". *Vestmanlands läns tidning* 1956–10–09.
Waster Jansson, Christina, "Från brukssamhälle till bruk och samhälle". *Från brukssamhälle till bruk och samhälle. Surahammars kommun 1950–2000.* Surahammar 2002.
"Wirsbo bruk – framgångsrikt företag – som ökade produktionen med 115 procent". *Folkbladet* 1965–11–11.
Öberg, Theofil. *Sura socken. En historisk framställning.* Surahammar 1953.

TEXT

Maria Mellgren. Västmanlands läns museum.

FOTO

Anders Forsell. Västmanlands läns museum.
Flygfoton från AB Flygtrafik 1955 & 1965.

GRAFISK DESIGN

Emelie Söderlund.

OMSLAGSBILD
Kommunalhuset i Surahammar uppfördes 1953 efter Eskil Sundahls ritningar.

BAKSIDESBILD
Vattentorn på Åsen i Ramnäs.

Västmanlands läns museum har under arbetet med kommunberättelserna inom projektet Modernismen i Västmanland kommunicerat med Sabine Dahlstedt, Surahammars kommun.

Med projektet *Modernismen i Västmanland* vill Länsstyrelsen i Västmanlands län och Västmanlands läns museum lyfta fram länets moderna historia och bebyggelsemiljöer. Tidsperioden är av stor vikt för länets framväxt och har satt avtryck i den fysiska miljön som är både omfattande och komplexa. Inom projektet uppmärksammar vi länets moderna kulturarv så att modernismens kulturhistoriska värden och kvaliteter inte går förlorade. Läs mer på projektets hemsida: www.modernismen.se

MODERNISMEN I VÄSTMANLAND

västmanlands läns MUSEUM – en del av Landstinget Västmanland

Länsstyrelsen Västmanlands län